

Libri.ro

Respect pentru oameni și cărți

Locuri mitice și drumuri legendare

Drumuri istorice • 6

Din istoricul drumurilor • 8

Via Appia • 10

Zidul lui Hadrian • 12

Marele Zid Chinezesc • 14

Drumul Mătășii • 16

Drumurile incașilor • 18

Explorarea lumii

1. India lui Columb • 20

2. Misiunea secretă • 22

3. Prima expediție în jurul Pământului • 24

Canalul Suez • 26

Trasee turistice și drumuri de pelerinaj • 28

El Camino • 30

Drumul Kailash • 32

Traseul Inca • 34

Via Dolorosa • 36

Trotuare aeriene • 38

El Caminito del Rey • 40

Defileul Samaria • 42

Labirinturi • 44

Peșterile Gunung Mulu • 45

Șosele • 46

El Camino de la Muerte • 48

Șoseaua Karakoram • 50

Great Ocean Road • 52

Atlanterhavsveien • 54

Route 66 • 56

Trollstigen • 58

Șoseaua spre muntele Tateyama • 59

Transfăgărășanul • 60

Căi ferate • 62

Orient Express • 64

Transsiberianul • 66

Flâmbana • 68

Jungfraubahn • 70

Tuneluri • 72

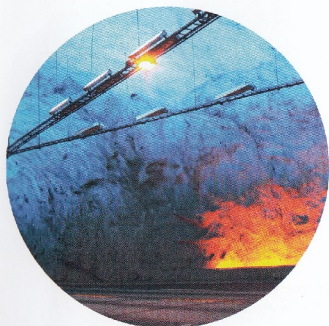
Tunelul Canalului Mânecii • 74

Tunelul Laerdal • 76

Tunelul Guoliang • 78

Tunelul Seikan • 80

Tuneluri naturale • 81

Străzi celebre • 82

Champs-Élysées • 84

Wall Street • 86

Orchard Road • 88

Hollywood Walk of Fame • 89

Broadway • 90

Canal Grande • 92

Lombard Street • 94

Poduri • 96

Podul Golden Gate • 98

Podul viu • 100

Podul Øresund • 102

Langkawi Sky Bridge • 104

Imagini 3D • 105

8 Dia istoricilor drumurilor

10 Via Appia

12 Zidul lui Hadrian

14 Marele Zid Chinezesc

16 Drumul Mătășii

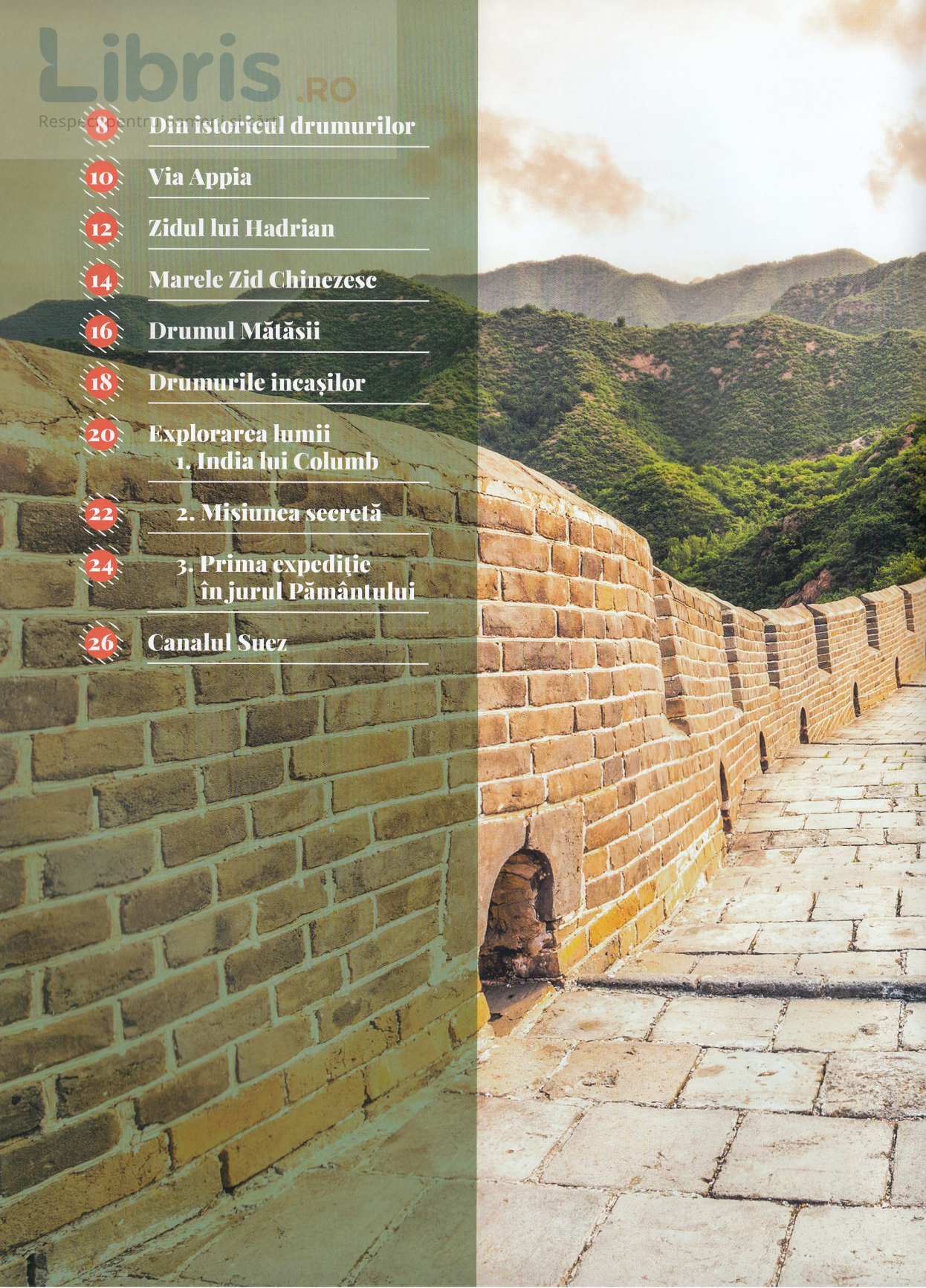
18 Drumurile incașilor

20 Explorarea lumii
1. India lui Columb

22 2. Misiunea secretă

24 3. Prima expediție
în jurul Pământului

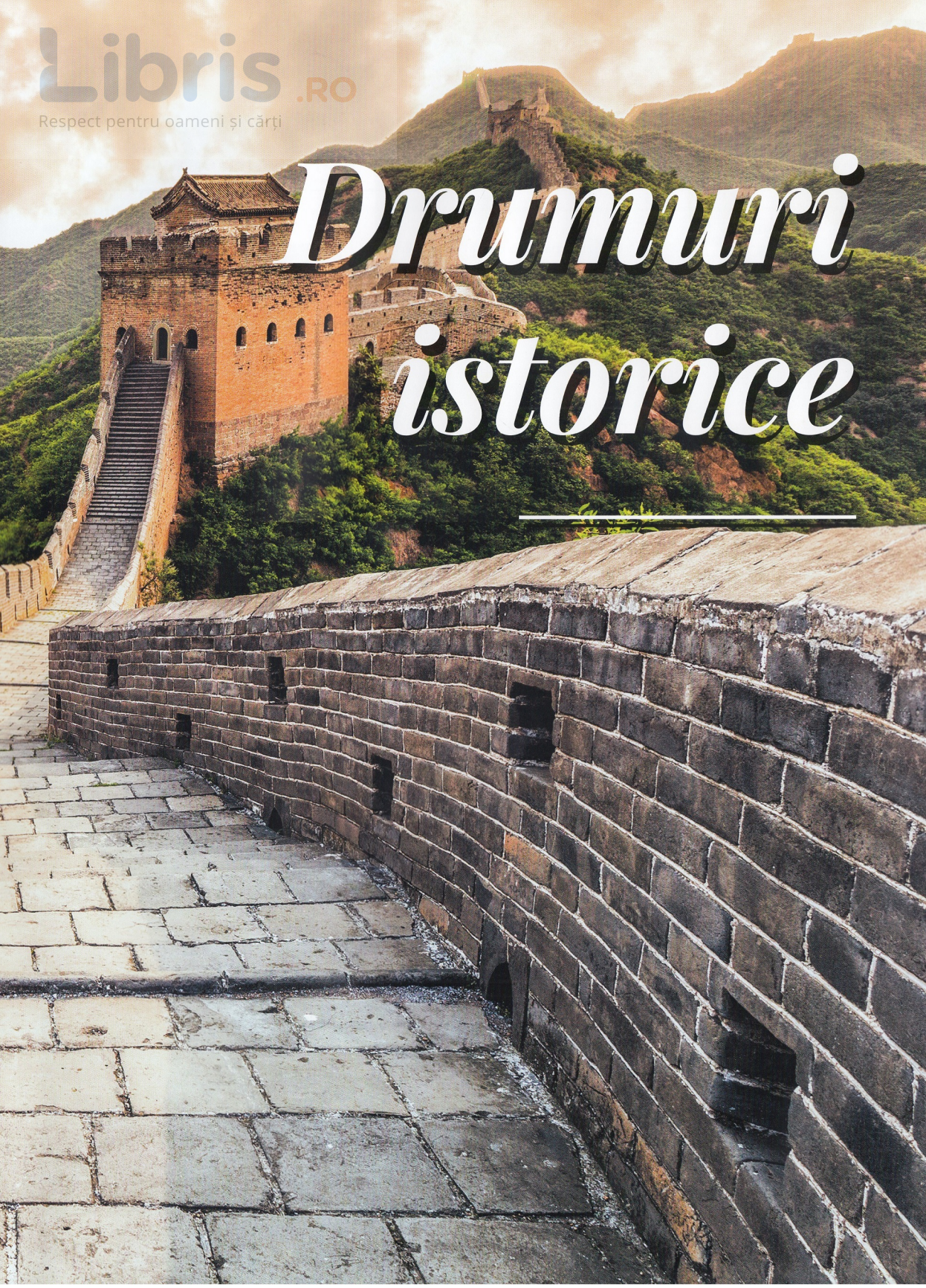
26 Canalul Suez

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Drumuri istorice

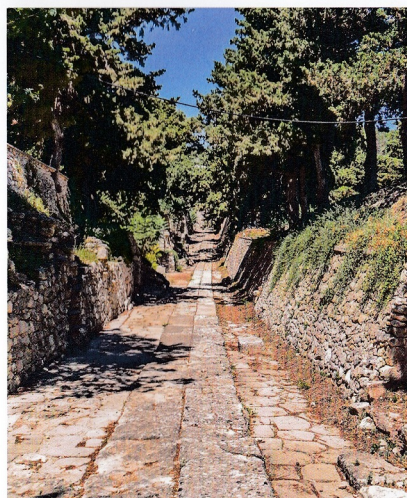
Din istoricul drumurilor

„Ori găsim
un drum,
ori facem
unul.”

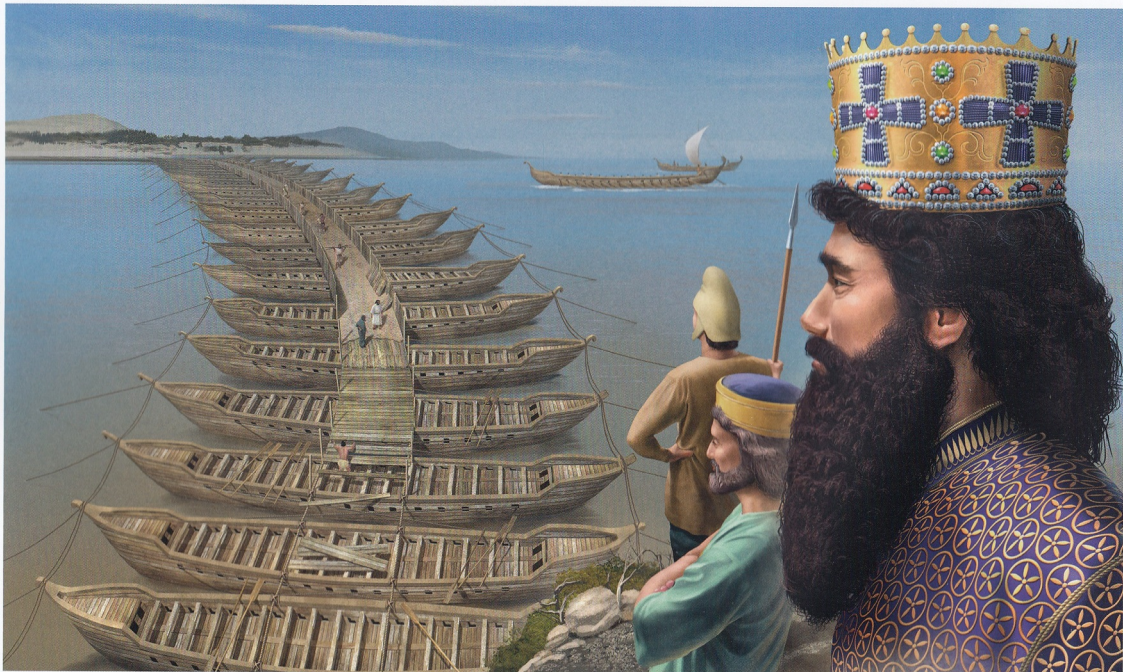
(Hannibal)

DRUMUL REPREZINTĂ una dintre cele mai vechi metafore ale civilizației și societății, iar evoluția sa poate fi urmărită începând din cele mai vechi timpuri. Acesta a jucat dintotdeauna un rol important în viața oamenilor. Astfel, drumurile străbătute de comercianți, războinici și călători au „transportat” cultura, știința și diferite religii de-a lungul mileniilor. Acestea au unit ținuturi îndepărtate și popoare, transformând lumea odată cu trecerea timpului. La început, rutele de transport au urmat traseele naturale ale animalelor, primele însemnări despre acestea datând din anul 6000 î.e.n. Cele dintâi străzi pavate cu piatră au apărut în urmă cu circa 4000 de ani, în orașul Ur – pe teritoriul actual al Irakului. La Glastonbury (Anglia) a fost descoperit primul drum din lemn, care traversa o mlaștină. Mai târziu, apariția uneltelor metalice a înlesnit construirea drumurilor de piatră, iar odată cu răspândirea mijloacelor de transport cu roți, nevoia pentru acest tip de căi a crescut. Anumite porțiuni ale vechilor drumuri, poduri și ziduri de sprijin minoice, persane, babiloniene, grecești și romane se păstrează încă din antichitate. Începând din anul 220 î.e.n., chinezii au construit o rețea asemănătoare Căii regale din Persia antică sau celei a Imperiului Roman.

În anul 480 î.e.n., constructorii persani au proiectat un drum peste Strâmtoarea Dardanele, pentru ca oștile regelui Xerxes I să poată trece peste apă. Potrivit unor informații din antichitate, podul era construit pe 676 de vase, legate între ele cu ajutorul unor frânghii din in și papirus. Peste acestea a fost montat un drum din lemn acoperit cu pământ. Acesta avea margini înălțate, pline cu vegetație, care permiteau trecerea sigură și liniștită a animalelor. Însă cercetătorii moderni au demonstrat că un astfel de pod nu putea fi construit în realitate, drumului lui Xerxes fiind, cel mai probabil, pe un pod de pontoane simplu.

În jurul anului 2000 î.e.n., în epoca de glorie a civilizației minoice, în insula Creta a fost construit primul drum pavat cu piatră din Europa. Acesta avea 50 de km lungime și lega orașul Gortyna cu țărmul nordic. Pavajul gros format din mai multe straturi avea lățimea de 3,6 m.

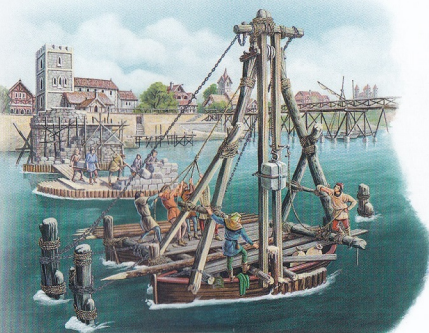
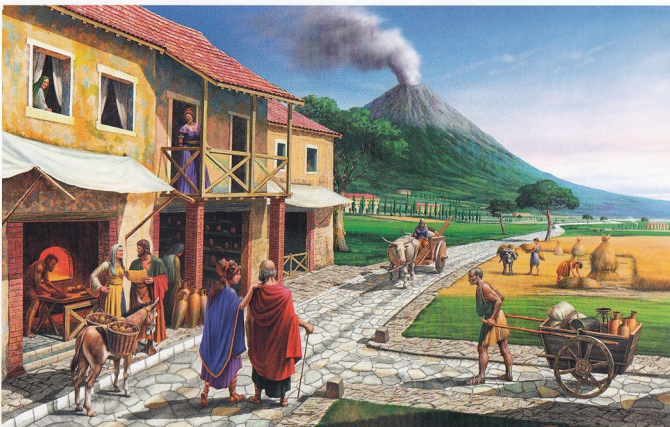
ÎN EUROPA MEDIEVALĂ, vechile rute antice au avut rol de căi militare, fiind folosite însă și de pelerini. Acestea și-au recăpătat rolul comercial abia în secolele VIII-IX. Astfel, vikingii au exploatat ruta varegă, ce lega ținuturile baltice cu Orientul Apropiat, peste teritoriul Rusiei. Odată cu dezvoltarea urbană s-au răspândit străzile pavate cu piatră, care înlesneau aprovizionarea orașelor. În același timp, s-au dezvoltat și marile rute comerciale, cum ar fi Drumul Mătăsii, care lega China de Europa. În ceea ce privește transporturile navale, au fost descoperite noi căi navigabile.

EPOCA MODERNĂ se caracterizează printr-o adevărată revoluție a căilor de comunicație terestre, datorită invențiilor lui Pierre-Marie-Jérôme Trésaguet (structură), Thomas Telford și John Loudon McAdam (drenaj). Mai târziu, apariția căilor ferate și răspândirea automobilului au schimbat radical căile de transport. În prezent sunt folosite tehnici de proiectare tridimensională și prin satelit, iar construcția este realizată cu ajutorul unor utilaje speciale. Totodată, se construiesc căi de comunicație considerate în trecut imposibil de realizat. Continentele sunt străbătute acum de autostrăzi cu câte 8-10 benzi de circulație. În plus, au apărut tunele și poduri scotite adevărate minuni ingineresti. Pe vechile poteci cutreieră drumetii îndrăgostiți de natură, iar în anumite cazuri acestea reprezintă unica ieșire dintr-o zonă izolată de restul lumii.

Lungimea rețelei de drumuri a Imperiului Roman era de circa 300.000 de km.

În Babilon (imagine), drumurile care legau palatul regal de temple au fost pavate cu cărămidă arsă. În Egiptul antic, transportul materialelor pentru construcția piramidelor s-a realizat pe drumuri pavate cu piatră.

În urma dezvoltărilor din domeniile tehnicii, uneltelor și materialelor de construcție, au fost construite poduri din ce în ce mai sigure și mai rezistente. În cazul apelor înguste au fost folosite structuri speciale alcătuite din grinzi (în imagine), iar pentru parcurgerea distanțelor mai mari s-au construit poduri plutitoare.

Prima rută principală lega Golful Persic cu Marea Mediterană, măsurând 2414 km și fiind veche de aproximativ 5500 de ani. Drumul din apropierea orașului Ninive a fost folosit și de asirieni. În epoca lui Cyrus al II-lea cel Mare, respectiv a lui Darius I, varianta lărgită a acestui drum primise denumirea de *Calea regală*. La fiecare 24 de km se găseau stații de oprire și de schimb al caiilor. Mergând pe jos, istoricul grec Herodot a parcurs distanța dintre Susa și Smirna (Izmir) în 93 de zile, în timp ce călăreții regelui au străbătut aceeași cale în doar 20 (sau, conform altor surse, în doar șapte) de zile.

Respect pentru oameni și cărți

Căpătul drumului care leagă Roma de Brindisi este marcat de o coloană.

Via Appia

De-a lungul drumului se află mai multe mausolee (imagine) ale unor personalități binecunoscute, cum ar fi Seneca, papa Urban I sau Caecilia Metella.

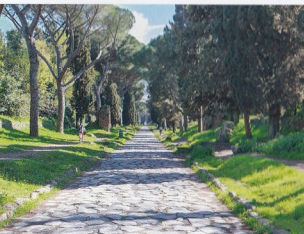
Prezența ruinelor de-a lungul drumului antic evocă trecutul îndepărtat (Minturno, sud-vestul Italiei).

UN BINECUNOSCUT PROVERB spune că toate drumurile duc la Roma. Acesta se bazează pe faptul că rețeaua de drumuri a Imperiului Roman avea ca punct de plecare Orașul Etern, mai exact piatra Milliarium Aureum din Forumul Roman, socotit drept punctul zero al drumurilor. Căile de acces aveau în primul rând însemnătate militară și comercială, asigurând legătura cu ținuturile îndepărtate ale imperiului. Astfel, Via Aurelia se îndrepta către Franța, Via Salaria spre țărmul adriatic, iar Via Cassia ducea spre Toscana. Drumurile erau denumite fie după ținuturile către care se îndreptau, fie după produsele care erau transportate de-a lungul lor (de exemplu – Via Sucinaria, adică drumul chihlimbarului). Cel mai vechi și mai însemnat dintre toate este Via Appia, construit între anii 312 și 191 î.e.n., care lega Roma și Brindisi și fusese construit la inițiativa lui Appius Claudius Caecus.

DRUMUL CHIHIMBARULUI

Acum câteva milenii, chihlimbarul nu era numai o piatră prețioasă apreciată, ci și un mijloc de plată pentru greci și romani. Drumul care lega Roma de țărmul baltic a primit denumirea de drumul chihlimbarului. Acesta pornea de la Kaup (Rusia), trecea peste teritoriile actuale ale Poloniei, Cehiei, Austriei, Ungariei și Sloveniei și se sfârșea în orașul Aquileia din Italia de astăzi. Construirea porțiunii de pe teritoriul roman a început în timpul domniei împăratului Tiberius (secolul I e.n.), scopul său principal fiind militar.

Mărginit de chiparoși și de pini, drumul vechi de două milenii emană atmosfera trecutului.

